

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

illam erat massa plumbea, vt clauderet os amphora, & quamdiu oseius erat apertum, ita vt mulier, quæ in ea sedebat, exire posset: mansit amphora in loco suo: cum autem os amphoræ fuit, massa plumbi oclusu: statim illam arripuerunt due mulieres, habentes quasi alas milui: in quibus erant spiritus maligni & portarunt eam in Babylonem, & collocarunt in terra Senaar, quæ significat scetorem. Quid autem hoc aliud est, nisi quod cum peccator scelus admittit in corde iuo, & habet verò os apertum ad illud confitendum: quia statuit id præstare suo tempore, magna sit spes venia: nec locum amittendi, quem habet ad eam obtinendam. Cum autem massa plumbi ocludit eius os: quia statuit non emittere admisum scelus, nec confiteri: iam omnino perit, præcipitans se ab vno in alterum peccatum. Quia Dæmon omnes passiones excitat & vrget vt festinent, quasi volantes, deferantque ad profundum malorum, & in Babylonem confusionis æternæ: vbi æternū habitat peccator confusus, & cruciatus horrendo scetore peccatorum, quæ in corde clausa retinuit.

DE NIQVE proponenda sunt pœnitenti ingentia præmia, quæ consequitur, qui hunc pudorem vincit, suamque fatetur culpam: Deus enim honore eum afficit, qui ipsius amore seipsum inhonorat: & se humiliantem exultat, vincenti se dat manna absconditum: & summam gloriam victori, & triumphatori de humano pudore. Est enim res adeo ardua, atque difficilis hunc pudorem vincere: vt sæpè maior animi fortitudo sit necessaria ad eum vincendum, suamque culpam aperiendam: quam ad eam non admittendam: vt suo loco perpendimus. Et Quemadmodum aperto vlcere, solet cessare cruciatus: & eiecto noxio & superfluo cibo, stomachus manet quietus: ita, ait Origenes, manifestato peccato, conscientia remanet quieta, hilaris, & pacifica: beneque collocatum reputat laborem quem in confitendo sustinuit.

§. II.

HVC in fine expedit adducere exempla aliqua memoranda eorum, qui peccata in Confessione reticuerunt, ac propterea damnati sunt, aut horrendas misérias perpeffi. In Speculo magno exemplorum multa horrenda adferuntur: quorum vnum exemplum cuiusdam feminae coniugatae, quæ adulterium commisit cum quodam suo cognato, & præ pudore reticuit illud in confessione per vdecim annos. Quæ videns quodam die in Ecclesia duos Religiosos externos, cognoscebat, cepit voluntate altere eorum confitendi: cogitans, se non esse illis notam, eosque in alium locum discessuros. Qua incipiente suam confessionem, Socius eius qui confessionem audiebat (qui magnus erat Dei seruus) vidit: quoties illa peccatum aliquod fatebatur, exire per os eius bufonem quendam qui saliens hinc inde ex Ecclesia exibat.

7

Tomo 1.
tract. 3. c. 1.
S. Greg. 21.
Mar. c. 6.
Homil. 2. in
Psal. 37.

Verbo Confessio. exemplo 22. ex Ioan. Iunior. Dominicano lib. de Scala coeli. Busto Franciscanus 1. p. Serm. 22.

Sed misera femina, cum perueniret ad aperiendum adulterium, tanto pudore affecta est, vt illud reticuerit. quando autem Confessarius eam absoluebat, vidit eius socius omnes bufones, qui exierant, redijisse cum quodam alio multo magis horredo, & per eius os omnes fuisse ingestos. Cū ergo Religiosi inde recederēt, narrauit socius Confessario, quod viderat: qui suspicatus, quod erat: decreuit ad eundē locū redire, vt miseram feminiam iuuare posset: sed cū ad locum peruenissent, inuenerunt eam fuisse submersam & suffocatā. Religiosi hoc euentu afflicti, dederūt se orationi, & per triduum ieiunarunt: vt Deus dignaretur ipsis aperire, quid visio illa significaret. Tertio autem die apparuit eis ipsa femina, residens draconi cuidam, cum duobus serpentibus pectus eius sugentibus. Per os suū eiciebat ipsa flammās cū fetore sulphuris; duē bufones comedeant eius oculos, & duō canes mordebant manus; duā ignea signa intrabant per eius aures; & loco capillorum in capite habebat multas scortas: quæ omnes bestia grauissimo ei adferebant cruciatus, in penam peccatorum impurorum, quæ per sensus admiserat. Cum Religiosi hanc visionem terrentur, illa eis dixit: nolite timere, amici Dei: ego sum male dicta illa mulier, quæ nuper sum confessa; & quia tale peccatum reticui, damnata sum ad infernum. Et statim explicauit eis, quod figuræ illæ referrent horrendas, & æternas suas pœnas: & adiecit quod mulieres, vt plurimum damnentur ob luxuriæ peccata, & vanitatem ornamentorum, & ob pudorem talia peccata cōfiteendi. Quæ vbi illa est locuta, draco cui insidebat cum horrendo strepitu eā duxit ad infernum. Aliud exemplum refert de quadam muliere coniugata, quæ tot faciebat eleemosynas, vt & ipsam & eius virum Patres pauperum vocarent. Sed illa à Sathana decepta, inordinatè affecta est ad quendam suū famulum; à quo concepit filium, quem statim atque peperit, interfecit: & idem alias eieuenit: quæ tamen in faciendis eleemosynis pro more progrediebatur. Nunquam tamen hæc peccata voluit confiteri, confidens, quod eleemosynæ, quas faciebat, sufficerent, vt saluaretur, & sic infelix mortua est. Et paulo post cū quidam eius filius Religiosus seruētes pro illa orationes & penitentiās offerret: apparuit ei mater cum horrendis duobus draconibus qui eius pectus, totumque corpus vehementer cruciabant, dixitque filio, se damnatam esse, eò quod reticuisset in confessione adulteria, quæ fecisset: quæ nullum bonum proficit, vbi virtus Confessionis deficit. Et quamuis omnia tua bona des pauperib⁹, & asperissimas agas penitentiās: si pro pudore peccatum aliquod mortale reticeas: damnaberis ad ignem æternum. Tres alios casus insignes refert de tribus Personis, quæ per aliquot horas manserunt ita, vt viderentur mortuæ: quæ ad se reuersæ dixerunt: se fuisse iam ad ignem æternū adiudicatas in societate Dæmonum: eò quod peccata

Exemp. 32.
ex eodem li-
bro de Scala
coeli.

Exemp. 24.
aliud ponit
de quadam
Moniali,
quæ, quod
reticuisset
peccatū car-
nale cogita-
tione tantū
admissum,
fuerit dam-
nata. Ex-
emplo 1. 5.
Et 32.